

WINTERBLIEK EN BRASEM

OP DE KORTE LIJN

Tekst & foto's: Jordan Holloway

Visvijvers die niet enkel karpers bevatten, maar ook behoorlijk wat witvis in de vorm van blik, brasem en voorn. Een tendens die je bij ons ook steeds vaker terug gaat zien. Specialist Jordan Holloway deelt zijn ervaringen op zo'n type water.

Voor brasem en blik hoeft je lang niet altijd op volle lengte te vissen, meent Jordan Holloway.

Bij aanvang wordt zelden direct goed dichtbij gevangen. Ik denk dat we stiekem best wat vis verstoren wanneer we ons installeren op de visplek, zeker als het een hele groep vissers betreft!

Het witten op visvijvers, vanaf de late herfst tot diep in de winter, wordt de laatste jaren met het seizoen populairder in Engeland. Op het moment dat de watertemperatuur sterk gaat dalen worden de karpers minder actief. Het tegenovergestelde kan gezegd worden van de witvis, die samen met de karpers op dezelfde wateren zwemmen. Soorten als blik, voorn en brasem blijven in de winter gewoon azen en zullen nu de

dominante vissoorten zijn. Niet dat ze in andere jaargetijden niet azen, maar dan richten de meeste vissers zich op de karpers, die qua aasgedrag dan zo dominant zijn dat de witvis nauwelijks geen kans krijgt en eerder bijvangst is dan het hoofddoel. Waar op vijvers met enkel karpers de visserij vaak in winterslaapmodus verkeert, worden op dit soort allround wateren wintercompetities gehouden. Ik neem daar graag aan deel en vandaag ga ik oefenen met de vaste hengel en de zogenaamde 'korte lijn' op zo'n water, de Moorlands Farm Fishery in Kidderminster.

SCHOON TALUDJE

Als ik 'korte lijn' benoem, dan zal bij velen van jullie direct het idee ontstaan van een vaste hengel bestaande uit een topset met slechts enkele delen erbij. In veel gevallen een topset met twee tot drie delen. In plaats van dit als uitgangspunt te nemen is het altijd veel beter om de juiste stek te vinden en op basis daarvan de visafstand en het aantal delen te kiezen. En de gekozen visplek hangt bij mij nauw samen met de visdiepte. Hetgeen waar ik in de winter naar opzoek ben met een peilloodje is het diepste, vlakke stuk bodem. Op 13 meter afstand is de diepte ongeveer twee meter en is de bodem vlak. Dit is een gebied waar ik vaak

vroeg in de sessie mijn pijlen op richt, omdat de vissen waarschijnlijk nog niet dicht bij de eigen oever willen komen. Dat geldt zeker bij een wedstrijd, want alle commotie rondom het opbouwen zal de vis zeker opmerken en daardoor de eigen kanten verlaten. Mijn volgende stap is om een visdiepte te vinden die ongeveer 30 centimeter ondieper is dan de 'volle diepte'. Dit brengt me bij het talud onder de eigen kant. Hier is de bodem schoon en grotendeels slijbrij. Het is belangrijk dat deze plek niet op een te steile helling ligt, dus de omgeving goed aftasten met een peilloodje is essentieel. De meeste visvijvers zijn speciaal voor dit doel gegraven, en kennen een mooi talud. Echter, is er op de stek weinig onderwaterstructuur, dan kijk ik naar de helderheid van het water en kies een afstand waar ik me op die dag prettig bij voel. Op mijn stek is het direct onder de kant zeer ondiep en de bodem loopt vrij geleidelijk af naar het diepste deel van de stek, waar het op ongeveer 9 tot 10 meter van de oever afvlakt. Mijn optimale diepte, rond de 170 cm, ligt op een afstand van mijn topset plus drie delen erbij van mijn Preston Innovations XS90. Dit is tevens een comfortabele afstand die me ook in staat zal stellen om met weinig moeite los voer te brengen,

ondanks de sterke zijwind. Dit is de voornaamste stek die ik vandaag ga bevisen.

ZWAAR VOERTJE

Het is geen geheim dat de 'korte stoklijn' een goede plek is om op kleine vis te vissen en dat is niet alleen beperkt tot de koudere maanden. Vaak wordt dit gebied gezien als de plek om kleinere vissen te vangen om snel een redelijk gewicht op te bouwen. Is je doel het vangen van blikken en brasems als de bonusvissen, dan moet je net even verder vissen; dat is althans de algemene opinie, want in de drukte van de kleine vis is geen kans voor deze grotere vissen. Ik geef toe dat ik voorheen er ook zo over dacht, maar na enkele seizoenen op visvijvers denk ik er toch anders over. De kortere afstand blijkt in de praktijk het beste gebied. Je kunt er zeker een hoop kleine vis verwachten, maar om nu te zeggen dat je hier nooit de bonusvissen vangt, en je die verder moet zoeken, dan heb je het mis! Om het meeste uit deze 'korte lijn' te halen is een zekere mate van geduld nodig, omdat je vaak niet direct de betere vissen vangt. De voertactiek die ik toepas speelt daarbij ook een rol. In tegenstelling tot een stek verder uit de kant, waar ik behouden voer middels kleine bolletjes lokvoer en los aas met een klein pole potje, voer ik dichterbij relatief zwaar de stek aan. Waarom? Ten eerste om de kleine vis op de stek te krijgen, maar vooral om

Geen ballen voer, maar een cup met los en vrij vochtig aangemaakt lokvoer.

ze lang te kunnen vasthouden als ze er eenmaal zijn. Een belangrijk detail wat ik eerder al aanstipte: de bodem moet ter plekke niet een hele dikke slijblaag hebben. Want het laatste wat ik wil is dat de vissen in het slijb duiken, met als gevolg veel activiteit en heel weinig vis die nog het voer en aas efficiënt kunnen pakken. Op dit water geldt pas sinds kort een limiet van 1 kg lokvoer, maar ondanks deze regel zit dit mijn voeraanpak niet in de weg, zelden heb ik meer dan een volle kilogram voer nodig. De mix bestaat uit een 50:50 mengsel van Sonubaits F1 Dark en Pro Super Sweet. Om de stek op te starten voer ik drie pole cups met dit voer, aangevuld met wat dode maden en casters. Ik vul de pole cup bijna tot de rand met voer, dus ik kneed geen ballen voer van de mix. Het vochtige karakter van het lokvoer zal helpen om het snel te laten zinken, zonder dat er een te grote wolk ontstaat als het door de waterkolom valt. Het

NATTE VOERMIX

F1 Dark is het ultieme blik- en brasemvoer; donker van kleur en zoet van smaak. Super Sweet is, zoals de naam al doet vermoeden, ongelooflijk zoet van smaak, wat denk ik helpt om meer vis op de stek te trekken. Ik introduceer bewust geen mix met veel vismeel, omdat ik niet wil dat F1's en karpers worden aangetrokken tijdens de witivevenementen. Het is onvermijdelijk dat er af en toe eentje aanbelt, maar het gaat er om dat tot een minimum te beperken! De voermix maak ik aan de vochtige kant aan en laat dit ongeveer 15 minuten rusten, waarna het door de zeef wordt gedrukt. Het resultaat is een donkere mix met vreemde rode spikkels, die afkomstig zijn van de Super Sweet, en een prachtige karamelachtige geur: absoluut perfect.

Zoek naar bodem met een dunne slijblaag; een dikke slijblaag en veel activiteit is een slechte combinatie, dan kan de vis het aas niet goed pakken.

Om het meeste uit deze lijn te halen is een zekere mate van geduld nodig omdat je vaak niet direct de betere vis vangt

Een bijvangst tijdens 'silverfish' wedstrijden; vaak tellen de karpers ook niet!

resultaat is dat het voer zich zal verspreiden over een iets groter gebied in vergelijking met een bal. In dit gebied heeft zowel kleine vis als later de blieken en brasems voldoende ruimte om rond te scharrelen.

EENVOUDIG MAAR EFFECTIEF

Ik leg graag topsets klaar met verschillende montages. Dit geeft me ruimte om tijdens de sessie te schakelen. De omstandigheden zijn eigenlijk de belangrijkste factor voor wat betreft de montagekeuze, in het bijzonder wind en (onder)stroming. Wat betreft visdiepte (1,7 meter) en dobberkeuze heb ik geen moeite om tot een 1 grams dobber te gaan, of aan de andere kant van de schaal te zakken tot een 4x10 (0,15 gram) als de omstandigheden het toelaten. De

sleutel is dat ik zo licht mogelijk zal vissen zonder dat dit de presentatie belemmert.

Mijn montages zijn simpel, maar effectief. Al mijn montages zijn vandaag voorzien van Preston Innovations F1 Maggot dobber. Er staat een stevige zijwind, waardoor er ook sprake is van een onderstroom. Na een beetje testen vind ik uit dat je met een 4x12-dobber (0,25 gram) nog goed kunt vissen. Op basis daarvan heb ik ook een 4x14 montage (0,40 gram) klaar gelegd, voor het geval de wind nog meer opsteekt of als het vissen erg goed gaat. Beide montages zijn opgebouwd uit een 12/00 mm Accu Power hoofdlijn. Als elastiek een nummer 6 Slip op beide sets. De onderlijnen zijn 15 cm lang, 09/00 mm dik en voorzien van een maat 18 Preston SFL-B haak. Als haakaas een enkele made of dubbele, of een made met een pinkie of een caster.

De loodzetting is voor beide tuigjes eenvoudig met een bulk hagels en twee nummer 10 valloodjes. Het onderste valloodje is tegen de onderlijn bevestigd, het tweede valloodje daar 15 cm boven en daar 17 cm boven het gegroefde bulklood. De afstand tussen de loodjes helpt voorkomen dat het haakaas om het bulklood slaat na het inleggen van de montage. Tot slot voeg ik formaat 12 of 13 Stotz loodjes toe om de dobber perfect afgesteld te krijgen.

WANNEER GA JE KORT?

Na het aanvoeren van de korte lijn met drie pole cups vol lekkers is het

zaak om deze stek rust te gunnen en optimaal gebruik te maken van mijn andere lijn, iets verder uit de kant. Er zijn geen harde wetten of regels wanneer je op de korte lijn moet terugvallen. Soms kan de visserij al na een half uurtje briljant zijn, terwijl het andere dagen een aantal uren kan duren voordat de vis zich (weer) dicht bij het voer waagt. Het is daarom belangrijk om te blijven uitkijken naar tekenen van vis; kleine belletjes die het oppervlak breken of andere vissers die kortbij beginnen te vangen zijn enkele visuele aanwijzingen. Maar die aanwijzingen zijn er niet altijd, dus regelmatig de korte lijn ter hand nemen zal je snel het antwoord geven waar je naar op zoek bent. Je moet echter voorzichtig zijn om hier niet te vroeg te starten, met het risico de vissen te laten schrikken voordat ze zich goed op de stek vestigen. Ja, je kunt even snel de plek aftasten, maar als er geen beten komen, ga er dan niet te lang op vissen.

Vandaag levert de lange lijn een aantal kleinere blieken op, maar de actie is traag en het formaat is niet overtuigend genoeg, dit water heeft meer te bieden.

Omdat ik op deze doordeweekse dag de enige visser op deze vijver ben, maak ik al vroeg de beslissing om kortbij te kijken. We hebben nog maar een paar keer nachtvorst gehad, dus ik heb de indruk dat de vis nog niet massaal op het diepste punt van het water ligt. Al sinds het begin van de sessie heb ik regelmatig casters kortbij geworpen en het duurt niet

lang voor mijn eerste vis de dobber ondertrekt: een blik van ongeveer een pond zwaar. Dat is al een beter formaat dan dat ik op volle lengte ving! In de loop van de volgende drie uur wordt het vissen steeds beter. Regelmatig wat los aas vanuit het handje werpen blijkt effectief te zijn en aan een made met pinkie combinatie vang ik het beste vis. De beten blijven komen, maar nadat ik nog wat grondvoer op de stek breng wordt de frequentie van aanbeten minder. Mijn vermoeden wordt bewaarheid als ik even later de eerste behoorlijke brasem van de dag mag verwelkomen, een vis van circa twee pond zwaar. Het startsignaal voor een schitterende reeks van dit formaat vissen. De aanbeten zijn heel subtiel, reden te meer om van elke vangst te genieten. Uiteindelijk kan ik ongeveer 27 kilo vis aan het eind van de dag noteren. Een geweldige sessie die eens te meer aantoont hoe effectief de korte lijn kan zijn! ■

Vertrouwen creëren is de sleutel tot succes voor de korte lijn, daarom bevis ik deze in het begin niet, maar voorzie deze stek wel regelmatig van los aas.

De aanbeten zijn heel subtiel, reden te meer om van elke vangst te genieten

Vandaag volstaan dobbers van 0,25 en 0,40 gram, de Preston F1 Maggot.

Twee nummertjes 13 Stotz loodjes om de montage haarscherp af te stellen.

Ja, je vangt op de korte lijn kleine vis, maar met de juiste aanpak kun je hier ook dikke bonusvissen vangen.